I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1050/2006

av den 11 juli 2006

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kaliumklorid med ursprung i Republiken Vitryssland och Ryska federationen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]) (nedan kallad ”grundförordningen”), särskilt artikel 11.2 och 11.3,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Gällande åtgärder

(1) Genom förordning (EEG) nr 3068/92 ([2]) (nedan kallad ”förordningen om slutgiltig tull”) införde rådet slutgiltiga antidumpningstullar på import av kaliumklorid (nedan kallad ”den berörda produkten”) med ursprung i bl.a. Vitryssland och Ryssland (nedan kallade ”de berörda länderna”).

(2) Efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 och en interimsöversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen (nedan kallad ”den tidigare undersökningen”), beslutade rådet genom förordning (EG) nr 969/2000 ([3]) att åtgärderna skulle bibehållas men i en annan form. Åtgärderna infördes i form av ett fast belopp i euro per ton för de olika kategorierna och kvaliteterna av kaliumklorid.

(3) Genom förordning (EG) nr 992/2004 ([4]) beslutade rådet att import till de nya medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 (de tio nya medlemsstaterna) skulle undantas från antidumpningstullar om den skedde i enlighet med vissa särskilda åtaganden (nedan kallade ”utvidgningsåtaganden”), och rådet bemyndigade kommissionen att godta dessa utvidgningsåtaganden. På denna grundval godtog kommissionen, genom förordning (EG) nr 1002/2004 ([5]) utvidgningsåtaganden från i) en exporterande tillverkare i Vitryssland tillsammans med företag i Litauen, Ryssland och Österrike, ii) en exporterande tillverkare i Ryssland tillsammans med företag i Ryssland och Österrike och iii) en exporterande tillverkare i Ryssland tillsammans med ett företag som vid tiden för godtagandet var beläget i Cypern.

(4) Genom förordning (EG) nr 858/2005 ([6]) godtog kommissionen nya åtaganden från dessa exporterande tillverkare som gäller till och med den 13 april 2006.

(5) Efter två separata partiella interimsöversyner enligt artikel 11.3 i grundförordningen, på begäran av de ryska exporterande tillverkarna JSC Silvinit och JSC Uralkali, ändrade rådet genom förordning (EG) nr 1891/2005 ([7]) förordning (EEG) nr 3068/92 på så sätt att de fasta tullarna ersattes med individuella värdetullar på alla typer av kaliumklorid som dessa ryska företag tillverkat. Genom kommissionens beslut nr 2005/802/EG ([8]) godtogs åtaganden från de två sökande företagen.

(6) Efter offentliggörandet av ett tillkännagivande om att de gällande antidumpningsåtgärderna snart skulle upphöra att gälla ([9]) upphörde åtgärderna för import med ursprung i Ukraina att gälla den 12 maj 2005, eftersom det inte inkom någon begäran om en översyn vid giltighetstidens utgång.

([1]) EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2117/2005 (EUT L 340, 23.12.2005, s. 17).
([2]) EGT L 308, 24.10.1992, s. 41.
([3]) EGT L 112, 11.5.2000, s. 4. Rättad i EUT L 2, 5.1.2001, s. 42.
([4]) EUT L 182, 19.5.2004, s. 23.
([5]) EUT L 183, 20.5.2004, s. 16. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 588/2005 (EUT L 98, 16.4.2005, s. 11).
([6]) EUT L 143, 7.6.2005, s. 11.
([7]) EUT L 302, 19.11.2005, s. 14.
([8]) EUT L 302, 19.11.2005, s. 79.
([9]) EUT C 249, 8.10.2004, s. 3.

2. **Framställningar om översyner**

2.1 *Begäran om översyn vid giltighetstidens utgång*

(7) Efter offentliggörandet av tillkännagivandet om att antidumpningsåtgärderna snart skulle upphöra att gälla fick kommissionen en begäran om en översyn av åtgärderna enligt artikel 11.2 i grundförordningen vad avser Ryssland och Vitryssland.

(8) Begäran ingavs den 10 februari 2005 av European Potash Producers Association (nedan kallad ”den sökande”) såsom företrädare för tillverkare som tillsammans svarar för cirka 99 % av gemenskapens kaliumkloridtillverkning, dvs. en betydande del av gemenskapens totala tillverkning.

(9) Begäran grundades på att dumpningen och skadan för gemenskapsindustrin sannolikt skulle fortsätta eller återkomma om åtgärderna upphörde. Sökanden hävdade nämligen att kaliumklorid från de berörda länderna fortfarande säljs till dumpade priser i gemenskapen. Sökanden gjorde också gällande att importen av den berörda produkten från Vitryssland och Ryssland har ökat och att importens omfattning och priserna på den importerade produkten har fortsatt att inverka negativt på gemenskapsindustrins marknadsandel, försäljningsvolym och priser, vilket i sin tur har haft en väsentlig negativ inverkan på gemenskapsindustrins resultat i allmänhet och dess ekonomiska situation. Slutligen gjorde sökanden gällande att det sannolikt förekom ytterligare skadevållande dumpning och lade fram bevisning för att gemenskapsindustrins redan dåliga situation skulle försämras ytterligare om åtgärderna upphörde att gälla.

(10) Kommissionen fastställde efter samråd med rådgivande kommittén att bevisningen var tillräcklig för att motivera en översyn vid giltighetstidens utgång och inledde därför genom ett tillkännagivande om inledande av ett förfarande [1] en undersökning enligt artikel 11.2 i grundförordningen.

2.2 *Begäran om partiell interimsöversyn*

(11) Den enda exporterande tillverkaren i Vitryssland, Republican Unitary Enterprise Production Amalgamation Belaruskali (nedan kallad ”Belaruskali”), begärde en partiell interimsöversyn avseende dumpning.

(12) Belaruskali lade fram bevisning för att vad denna exporterande tillverkare beträffar skulle de omständigheter som låg till grund för de införda åtgärderna varaktigt ha förändrats.

(13) Belaruskali visade att en jämförelse under längre tid mellan normalvärdet i ett lämpligt tredjeland med marknadsekonomi och dess exportpriser till EU skulle leda till att dumpningen minskade till en nivå långt under nivån på de nuvarande åtgärderna. Fortsatt tillämpning av åtgärderna på den nuvarande nivån, vilken är baserad på nivån för den tidigare fastställda dumpningen, skulle därför inte längre vara nödvändig för att motverka dumpning.

(14) Kommissionen fastställde efter samråd med rådgivande kommittén att bevisningen var tillräcklig för att motivera denna partiella interimsöversyn och inledde därför genom ett tillkännagivande om inledande av ett förfarande [2] en undersökning enligt artikel 11.3 i grundförordningen.

3. **Undersökningen**

3.1 *Undersökningsperiod*

(15) Undersökningen i samband med översynen vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i grundförordningen beträffande sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning i fråga om Vitryssland och Ryssland omfattade perioden från och med den 1 januari till och med den 31 december 2004 (nedan kallad ”undersökningsperioden” eller, i tabeller, ”UP”). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är av betydelse för bedömningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2001 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad ”skadeundersökningsperioden”).

(16) Undersökningsperioden för den partiella interimsöversynen enligt artikel 11.3 i grundförordningen avseende Vitryssland är densamma som för översynen vid giltighetstidens utgång.

3.2 *Parter som berörs av undersökningen*

(17) Kommissionen underrättade officiellt gemenskapstillverkarna, exportörerna och tillverkarna i exportländerna, importörerna, användarna, de intresseorganisationer för importörer och användare som den visste var berörda och företrädarna för exportländerna om att två översyner hade inletts. Kommissionen sände frågeformulär till alla dessa parter och till dem som gav sig till känna inom tidsfristen i tillkännagivandena om inledande. Dessutom kontaktades de kända tillverkarna i Kanada, som valts som tänkbart jämförbart land, och frågeformulär sändes till dessa. Kommissionen gav också de parter som var direkt berörda tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda.

(18) De tre gemenskapstillverkarna besvarade frågeformuläret. Fjorton icke-närstående importörer eller användare lämnade också fullständigt besvarade frågeformulär samt skriftliga synpunkter.

[1] EUT C 89, 13.4.2005, s. 3.

[2] EUT C 89, 13.4.2005, s. 7.

(19) Tre exporterande tillverkare i de berörda länderna, fem importörer i gemenskapen och en exporterande handlare i Ryssland, vilken var de exporterande tillverkarna närstående, besvarade frågeformulären.

(20) En tillverkare i det jämförbara landet lämnade ett fullständigt besvarat frågeformulär och en annan tillverkare i det landet lämnade detaljerade uppgifter om sina kostnader för att tillverka en likadan produkt.

3.3 *Berörda parter och kontrollbesök*

(21) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som bedömdes som nödvändiga för att fastställa om det var sannolikt att dumpningen och skadan skulle fortsätta eller återkomma, och om det skulle ligga i gemenskapens intresse att bibehålla åtgärderna. Kommissionen inhämtade och kontrollerade också alla uppgifter som bedömdes som nödvändiga för att fastställa dumpningsnivån för den enda exporterande tillverkaren i Vitryssland. Kontrollbesök gjordes på plats hos följande företag:

a) Gemenskapstillverkare

— Cleveland Potash Limited, Saltburn, Förenade kungariket,

— Iberpotash, S.A., Suria (Barcelona), Spanien,

— K+S Kali GmbH, Kassel, Tyskland.

b) Exporterande tillverkare i Ryssland

— JSC Silvinit (nedan kallad ”Silvinit”), Solikamsk, Permområdet, Ryssland,

— JSC Uralkali (nedan kallad ”Uralkali”), Berezniki, Permområdet, Ryssland.

c) Exportör som är Silvinit och Belaruskali närstående

— International Potash Company (nedan kallad ”IPC”), Moskva, Ryssland.

d) Importör som är Silvinit och Belaruskali närstående

— Belurs GmbH, Wien, Österrike.

e) Tillverkare i det jämförbara landet

— Agrium, Inc. (nedan kallad ”Agrium”), Calgary, Alberta, Kanada,

— PCS Potash Corp, Inc. Saskatoon, Saskatchewan, Kanada.

f) Icke-närstående importör i gemenskapen

— AUREPIO SP, Warszawa, Polen.

g) Icke-närstående användare i gemenskapen

— Zaklady Chemiczne ”Police” SA, Police, Polen,

— Fosfan S.A., Szczecin, Polen,

— Tessenderlo Chemie NV/SA, Bryssel, Belgien,

— Yara SA, Bryssel, Belgien.

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

(22) Den berörda produkten är densamma som i den tidigare undersökningen, dvs. kaliumklorid. Kaliumklorid används vanligtvis som gödningsmedel inom jordbruket, direkt, utblandat med andra gödningsmedel eller efter bearbetning som en del av ett sammansatt gödningsmedel, ett så kallat NPK-gödningsmedel (kväve, fosfor, kalium). Halten av kalium varierar och uttrycks i viktprocent kaliumoxid (K_2O) beräknat på vattenfri torrsubstans.

(23) Kaliumklorid saluförs vanligtvis i antingen standardform (pulverform) eller ”icke-standardform”, som bland annat inbegriper en granulatform. Produkten klassificeras i följande tre huvudkategorier på grundval av halten av K_2O:

— Innehållande högst 40 viktprocent kalium, räknat som K_2O – KN-nummer 3104 20 10.

— Innehållande mer än 40 viktprocent men högst 62 viktprocent kalium, räknat som K_2O – KN-nummer 3104 20 50.

— Innehållande mer än 62 viktprocent kalium, räknat som K_2O – KN-nummer 3104 20 90.

Vidare finns det vissa särskilda blandningar med en ovanligt hög halt av kaliumklorid, närmare bestämt:

— Innehållande minst 35 viktprocent men högst 40 % kalium, räknat som K_2O – KN-nummer ex 3105 20 10, ex 3105 20 90, ex 3105 60 90, ex 3105 90 91 och ex 3105 90 99.

— Innehållande mer än 40 viktprocent men högst 62 % kalium, räknat som K_2O – KN-nummer ex 3105 20 10, ex 3105 20 90, ex 3105 60 90, ex 3105 90 91 och ex 3105 90 99.

Liksom i de tidigare undersökningarna fastställdes det att de olika typerna och kvaliteterna av kaliumklorid har samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper och i huvudsak samma användningsområde. De bör därför anses vara en enda produkt.

2. **Likadan produkt**

(24) Undersökningen bekräftade att den berörda produkten och den kaliumklorid som gemenskapstillverkare framställer och säljer på gemenskapsmarknaden, den kaliumklorid som tillverkas och säljs på de berörda ländernas hemmamarknader samt den kaliumklorid som kanadensiska tillverkare framställer och säljer på den kanadensiska marknaden har samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper och samma användningsområden. De anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

(25) En exportör i Ryssland begärde att kaliumklorid i standardform innehållande mer än 62 % K_2O skulle undantas eftersom, hävdades det, den endast används för farmaceutiska ändamål, säljs till andra priser och levereras förpackad (i motsats till kaliumklorid som används som gödningsmedel, vilken levereras i bulk). Såsom framgått har den berörda produkten emellertid samma grundläggande fysiska egenskaper och samma grundläggande kemiska sammansättning som kaliumklorid av andra kvaliteter. Vad beträffar den påstådda prisskillnaden framgår det av undersökningen att denna produkt ofta säljs till priser som är jämförbara med priserna för kaliumklorid innehållande 60–62 % K_2O. Dessutom hindrar varken den omständigheten att den har en något högre halt av K_2O eller det sätt på vilken den är förpackad att den används som gödningsmedel. Följaktligen avvisas denna begäran.

C. **DUMPNING**

1. **Dumpad import under undersökningsperioden**

1.1 *Vitryssland*

1.1.1 Jämförbart land

(26) Eftersom Vitryssland inte anses ha marknadsekonomi, var kommissionen i detta fall tvungen att fastställa normalvärdet på grundval av uppgifter från tillverkare i ett tredjeland med marknadsekonomi i enlighet med artikel 2.7 i grundförordningen. I tillkännagivandet om inledande föreslogs Kanada som lämpligt jämförbart land. Kanada var också det jämförbara landet i alla tidigare undersökningar i förfarandet.

(27) Alla berörda parter gavs tillfälle att framföra sina synpunkter på valet av jämförbart land.

(28) De vitryska myndigheterna hävdade att Ryssland skulle vara lämpligare som jämförbart land än Kanada, eftersom gemenskapen efter den tidigare undersökningen har erkänt Ryssland som ett land med marknadsekonomi. De gjorde också gällande att den kanadensiska hemmamarknaden inte är mer konkurrensutsatt än den ryska. Slutligen påstod de vitryska myndigheterna att en av de största kanadensiska tillverkarna genom ett annat företag är vissa tillverkare i gemenskapen närstående och att det därför inte vore lämpligt att beräkna normalvärdet för Vitryssland på grundval av uppgifter från de kanadensiska företagen.

(29) Vidare ansåg de vitryska myndigheterna att Ryssland skulle väljas som jämförbart land, eftersom i) de vitryska och ryska kaliumkloridtillverkarna tidigare, under Sovjettiden, tillhörde samma industri, ii) den ryska kaliumkloridindustrins utvecklingsnivå är den som mest liknar den vitryska utvecklingsnivån och iii) den ryska produktionsvolymen är mer jämförbar med Vitryssland än den kanadensiska. Ryssland skulle dessutom vara lämpligare som jämförbart land, eftersom tillgången till råmaterial och kostnaden för arbetskraft i Ryssland är jämförbara med de villkor som råder i Vitryssland. Slutligen gjorde de vitryska myndigheterna gällande att Ryssland borde väljas eftersom de ryska exporterande tillverkarna medverkar i översynen vid giltighetstidens utgång och risken för att de ryska företagen inte skulle vara samarbetsvilliga är i det närmaste obefintlig.

(30) Belaruskali hävdade att jämförbarheten mellan tillgången på råmaterial och tillverkningsprocesserna i Kanada och Vitryssland inte var tillräckligt underbyggd. Företaget menade dessutom att det faktum att Kanada är den största tillverkaren av kaliumklorid inte är relevant vid valet av jämförbart land och att Ryssland skulle vara ett lämpligare val för det ändamålet.

(31) Gemenskapsindustrin hävdade att de vitryska och de kanadensiska gruvorna är jämförbara när det gäller kostnadsstruktur och effektivitet och att tillgången till råmaterial i stort sett är densamma i de båda länderna. Den menade också att kaliumkloridpriserna i Kanada styrs av normala marknadskrafter och inte snedvrids av marknadsisolering eller av andra faktorer. Vidare gjorde gemenskapsindustrin gällande att det finns tydliga tecken på att vissa kostnadsfaktorer i Ryssland inte korrekt återspeglar den faktiska kostnadssituationen och under alla omständigheter behöver justeras. Slutligen hävdade den att det finns ett nära samband mellan åtminstone en av de ryska kaliumkloridtillverkarna och den vitryska tillverkaren via ett gemensamt försäljningsbolag och att detta bolag därför skulle ha intresse av att uppvisa ett lågt normalvärde på den ryska marknaden.

(32) Vad beträffar argumenten om Kanadas lämplighet som jämförbart land måste det erinras om att Kanada har använts som lämpligt jämförbart land i de tidigare undersökningarna i samma förfarande för att fastställa normalvärdena för Vitryssland och att det inte finns några belägg för att landet inte längre skulle vara lämpligt för detta ändamål. Vidare är Kanada den största tillverkaren och exportören av kaliumklorid i världen, större än Vitryssland och Ryssland. Vad beträffar konkurrensen på den kanadensiska respektive den ryska marknaden konstaterades det att den kanadensiska marknaden såväl i fråga om tillverkning som antal aktörer är minst lika konkurrensutsatt som den ryska marknaden. Vidare framgick det av undersökningen att den kanadensiska importen av kaliumklorid inte omfattas av tullar eller andra begränsningar. Vad gäller tillverkningsprocesser och tillgång till råmaterial har det redan fastställts i de tidigare undersökningarna att tillverkningsprocesserna och tillgången till råmaterial i stor utsträckning är desamma i Kanada och Vitryssland och det har inte framförts några uppgifter som tyder på att de förhållandena skulle ha ändrats.

(33) När det gäller frågan om Rysslands lämplighet som jämförbart land konstaterades det att parterna inte hade uppgivit några tvingande skäl till varför uppgifterna från den ryska marknaden skulle vara en bättre grundval för att fastställa normalvärdet på kaliumklorid i Vitryssland än uppgifterna från den kanadensiska marknaden. I samband med detta måste det erinras om att vissa kostnadsfaktorer i Ryssland inte i tillräcklig utsträckning återspeglades i de ryska tillverkarnas produktionskostnader och att dessa kostnadsfaktorer behövde justeras med stora belopp (se skäl 54). Det ansågs dock att sambandet mellan en av de ryska tillverkarna och den vitryska tillverkaren inte nödvändigtvis skulle ha hindrat att Ryssland valdes som jämförbart land. Argumentet att det ryska företaget skulle ha ett intresse av att uppvisa ett lågt normalvärde beaktar inte att uppgifter som används i bl.a. jämförbara länder granskas noggrant innan de kan användas.

(34) Institutionerna tog fasta på de vitryska myndigheternas påstående om ett samband mellan åtminstone en tillverkare i det jämförbara landet och gemenskapstillverkarna. Följaktligen undersöktes det om det fanns något sådant samband mellan de företag som lämnade information i Kanada och gemenskapstillverkarna. Undersökningen visade att det fanns ett indirekt samband mellan en kanadensisk tillverkare som lämnat nödvändiga uppgifter och vissa tillverkare i gemenskapen. Den information som företaget lämnat kontrollerades på plats hos företaget och den befanns vara korrekt och tillförlitlig och därmed vara ett gott underlag för att fastställa normalvärde. Det konstaterades att sambandet mellan ett företag i det jämförbara landet och vissa av tillverkarna i gemenskapen inte hindrade att Kanada utsågs till jämförbart land. Det ansågs vidare att de vitryska och ryska tillverkarna, som tillhörde samma industri under Sovjettiden, inte gjorde att Ryssland var ett lämpligare jämförbart land än Kanada, eftersom det inte fanns något som visade hur detta skulle bidra till att Ryssland skulle vara ett lämpligare jämförbart land. Beträffande produktionsvolymen i Kanada måste det erinras om att Kanada är världens största kaliumkloridtillverkare och att man säljer kaliumklorid i avsevärda mängder både på hemmamarknaden och på export. De enskilda kanadensiska tillverkarna skiljer sig dock från varandra när det gäller produktions- och försäljningsvolym. Detta bidrar till att den information som finns att tillgå om den kanadensiska marknaden är välbalanserad och objektiv. Det bör också erinras om att marknadens storlek inte är avgörande för valet av jämförbart land och att den större marknaden på grund av stordriftsfördelarna bara kan vara till fördel för den vitryska tillverkaren. Därför avvisades även denna begäran. Begäran beträffande utvecklingsnivån var inte underbyggd och avvisades därför också.

(35) Undersökningen bekräftade därför att Kanada borde användas som lämpligt jämförbart land.

(36) Beräkningarna baserades följaktligen på de kontrollerade uppgifterna från de två kanadensiska tillverkarna.

1.1.2 Normalvärde

(37) Det konstaterades att den kanadensiska tillverkare (som lämnat fullständiga svar på frågeformuläret) som tillverkade den likadana produkten hade en försäljning på hemmamarknaden som var representativ, eftersom den motsvarade en betydande andel av den vitryska exporterande tillverkarens export av den berörda produkten till gemenskapen.

(38) Kommissionen undersökte också om försäljningen på hemmamarknaden av varje produkttyp som sålts i representativa volymer på den marknaden kunde anses ha ägt rum vid normal handel, genom att andelen lönsam försäljning till oberoende kunder av typen i fråga fastställdes. I de fall där försäljningsvolymen för en produkttyp som såldes till ett nettopris som motsvarade eller översteg den beräknade tillverkningskostnaden utgjorde mer än 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen och det vägda genomsnittliga priset för den typen var detsamma som eller översteg tillverkningskostnaden, grundades normalvärdet på det faktiska priset vid försäljning på hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av priserna för all försäljning på hemmamarknaden av den typen under undersökningsperioden, oavsett om försäljningen varit lönsam eller inte. Det konstaterades att så var fallet för en av Agriums produkttyper som såldes på den kanadensiska marknaden och som exporterades till gemenskapen av Belaruskali.

(39) För tre produkttyper som inte såldes i representativa volymer på hemmamarknaden användes ett konstruerat normalvärde i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen. Normalvärdet konstruerades genom att ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinstmarginal lades till tillverkningskostnaderna för de exporterade typerna. I enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen baserades beloppen för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst på faktiska uppgifter beträffande produktionen och försäljningen vid normal handel av den likadana produkten på hemmamarknaden. Uppgifterna om produktionskostnaderna grundades på svaren från de två samarbetsvilliga kanadensiska tillverkarna.

1.1.3 Exportpris

(40) Eftersom den samarbetsvilliga exportörens exportförsäljning motsvarade den samlade importen till gemenskapen av den berörda produkten med ursprung i Vitryssland under undersökningsperioden, fastställdes exportpriset på grundval av uppgifter från denna samarbetsvilliga exporterande tillverkare i Vitryssland. Det konstaterades att Belaruskali under undersökningsperioden sålde kaliumklorid till gemenskapen 1) direkt till oberoende kunder i gemenskapen, 2) genom närstående importörer i gemenskapen eller 3) genom en närstående handlare i Ryssland (IPC). Den närstående handlaren i Ryssland sålde produkten till antingen icke-närstående kunder i gemenskapen eller till närstående importörer i gemenskapen.

(41) Vad beträffar försäljningen direkt till oberoende kunder i gemenskapen var utgångspunkten för beräkningen av exportpriset de priser som kunderna faktiskt betalade eller skulle betala till Belaruskali eller IPC.

(42) Vid Belaruskalis eller IPC:s försäljning till närstående importörer i gemenskapen konstruerades exportpriset på grundval av priset på de importerade produkterna vid den första återförsäljningen till en oberoende köpare. Justeringar gjordes för alla kostnader som importörerna ådragit sig mellan import och återförsäljning, inbegripet försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader, tull samt en skälig vinstmarginal. En vinstmarginal på 7,9 % ansågs skälig för den här typen av marknad och konstaterades också ligga i linje med de icke-närstående importörernas vinst.

1.1.4 Jämförelse

(43) För att få en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset gjordes i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen justeringar för olikheter som påverkade prisjämförbarheten. På denna grundval gjordes justeringar i tillämpliga fall för transport (inbegripet hanteringskostnader), sjöfrakts- och försäkringskostnader samt förpacknings- och kreditkostnader. De justeringar av exportpriset som rör inhemsk frakt i det exporterande landet och kreditkostnader gjordes på grundval av de kostnader som fastställdes i det jämförbara landet. Det gjordes också en justering av exportpriset i enlighet med artikel 2.10 i i grundförordningen för den exportförsäljning som skedde via den närstående handlaren i Ryssland. Justeringen enligt denna artikel uppgick till 3 %, eftersom denna nivå ansågs rimlig för att avspegla de provisioner som betalats ut till oberoende agenter som varit involverade i handeln med den berörda produkten.

1.1.5 Dumpningsmarginal

(44) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen fastställdes dumpningsmarginalen på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset per produkttyp. Av en jämförelse mellan normalvärdet och Belaruskalis exportpris framgick att dumpningsmarginalen var 27,5 % under undersökningsperioden.

(45) En jämförelse mellan de uppgifter om export till gemenskapen som Belaruskali lämnade och den samlade importvolymen enligt Eurostats importstatistik visade att samarbetsviljan var stor, eftersom, som redan nämnts, Belaruskalis export motsvarade all gemenskapsimport från Vitryssland under undersökningsperioden.

1.2 *Ryssland*

1.2.1 Normalvärde

(46) Först gjordes en bedömning av var och en av de bägge samarbetsvilliga exporterande tillverkarna för att fastställa om deras samlade försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden var representativ, dvs. om den samlade volymen av sådan försäljning motsvarade minst 5 % av volymen av deras totala exportförsäljning till gemenskapen, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Det fastställdes att så var fallet för båda de exporterande tillverkarna.

(47) Genom att dela upp produkttyperna efter de Taric-nummer enligt vilka produkten klassificeras (dvs. i standardform eller i annan form än standardform, vilken bland annat inbegriper granulat), efter den förpackning eller den form som de skickas i (dvs. i bulk, säckar eller containrar), gjordes det en analys av om försäljningen på hemmamarknaden av varje enskild produkttyp var tillräckligt representativ enligt artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden av en viss produkttyp ansågs som tillräckligt representativ om den samlade försäljningen på hemmamarknaden av produkttypen under undersökningsperioden motsvarade minst 5 % av den samlade försäljningsvolymen för en jämförbar produkttyp som sålts på export till gemenskapen. Detta var fallet för tre av fyra produkttyper som Uralkali exporterade till gemenskapen och för två av tre produkttyper som Silvinit exporterade till gemenskapen.

(48) Kommissionen undersökte också om försäljningen på hemmamarknaden av varje produkttyp som sålts i representativa volymer på den marknaden kunde anses ha ägt rum vid normal handel, genom att andelen lönsam försäljning till oberoende kunder av typen i fråga fastställdes. I de fall där försäljningsvolymen för en produkttyp som såldes till ett nettopris som motsvarade eller översteg den justerade kostnaden per enhet utgjorde mer än 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen och det vägda genomsnittliga priset för den typen var detsamma som eller översteg den justerade kostnaden per enhet, grundades normalvärdet på det faktiska priset vid försäljning på hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av priserna för all försäljning på hemmamarknaden av den typen under undersökningsperioden, oavsett om försäljningen varit lönsam eller inte. Detta var fallet för alla Silvinits och Uralkalis produkttyper som både såldes på hemmamarknaden och exporterades till gemenskapen.

(49) I de fall där priserna på hemmamarknaden för en viss produkttyp som såldes av en exporterande tillverkare inte kunde användas för att fastställa normalvärdet på grund av att den typen inte hade sålts i representativa volymer på hemmamarknaden, måste en annan metod användas. Eftersom det inte fanns någon annan rimlig metod användes ett konstruerat normalvärde.

(50) I samtliga fall där ett konstruerat normalvärde användes konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen genom att det till tillverkningskostnaderna för de exporterade produkttyperna lades ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt en skälig vinstmarginal. I enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen baserades beloppen för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst på faktiska uppgifter beträffande produktionen och försäljningen vid normal handel av den likadana produkten på hemmamarknaden.

(51) När det gäller energikostnader, t.ex. för el och gas som används vid utvinning och tillverkning av den berörda produkten, fastställdes vid undersökningen att de kostnaderna utgör en betydande andel av kaliumkloridtillverkarnas totala tillverkningskostnader, inte bara i Ryssland utan även i andra tillverkningsländer. Det ansågs lämpligt att i det förevarande fallet också jämföra de ryska tillverkarnas energikostnad per enhet med motsvarande kostnad för andra stora kaliumkloridtillverkare med liknande tillverkningsmetoder, produktionsnivå och naturliga fördelar för att avgöra om de priser som betalades var onormalt låga eller om de på ett rimligt sätt återspeglade de normala kostnaderna. Eftersom det inte finns några andra kaliumkloridtillverkare i Ryssland inhämtades dessa uppgifter från två kanadensiska tillverkare.

(52) Enligt de lämnade uppgifterna var de två kanadensiska tillverkarnas energibehov jämförbart med de ryska tillverkarnas, och den el och gas som de kanadensiska företagen köpte kom från inhemska vattenkraftverk och stora gasfält, precis som den el och gas som de ryska företagen använde. Av jämförelsen framgick att det pris per enhet el som de kanadensiska tillverkarna betalade inte var jämförbart med det pris som de ryska tillverkarna betalade.

(53) När det gäller gasleveranser fastställdes det på grundval av uppgifter i den offentliggjorda årsrapporten för 2004 från den ryska gasleverantören OAO Gazprom (vars regionala distributör var de exporterande tillverkarnas leverantör) att det inhemska pris på gas som de två ryska tillverkarna betalade var ungefär en femtedel av priset på export av naturgas från Ryssland. I samma rapport konstateras det att ”OAO Gazprom tillsammans med den ryska regeringen lägger ner mycket arbete på att optimera de reglerade grossistpriserna på gas”. Enligt den analys som görs i rapporten finns det ”en risk för låga priser på den naturgas som säljs på hemmamarknaden” och ”Gazpromkoncernen skall leverera naturgas till ryska förbrukare till priser som fastställs av den federala pristjänsten. För närvarande är dessa priser betydligt lägre än de internationella priserna på naturgas”. I enlighet med vad som konstaterades i den tidigare översyn som avslutades i november 2005 genom förordning (EG) nr 1891/2005, fastslogs det dessutom i årsrapporten för 2003 att ”OAO Gazprom inte gjorde någon vinst på hemmamarknaden”. I detta hänseende finns det inget som visar att situationen skulle ha förändrats under undersökningsperioden, eftersom de gaspriser som företagen betalade inte steg. Alla tillgängliga uppgifter talar därför starkt för att de gaspriser som kunderna på hemmamarknaden fick betala var reglerade priser som låg på en nivå som långt ifrån täckte kostnaderna. Vidare framgick det av undersökningen att det gaspris som de två ryska tillverkarna betalade var betydligt lägre än det gaspris som de två kanadensiska tillverkarna betalade.

(54) Mot bakgrund av det som sägs ovan ansågs det därför att de priser som den regionala ryska gasleverantören tog ut för gasleveranser till de ryska kaliumkloridtillverkarna under undersökningsperioden inte på ett rimligt sätt kunde återspegla kostnaderna för gasproduktionen, vilket styrktes av en jämförelse mellan dessa priser och priset på den gas som Ryssland exporterade och det pris som en kanadensisk gasleverantör tog ut för gasleveranser till stora industriella användare i Kanada. I enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen justerades därför produktionskostnaderna för vart och ett av de ryska företagen. I avsaknad av annat lämpligt underlag gjordes justeringen på grundval av uppgifter om exportpriset för gas med avdrag för transportkostnader, mervärdesskatt och punktskatt. Justeringen gjordes i enlighet med den metod som användes i den tidigare översyn som avslutades i november 2005 genom förordning (EG) nr 1891/2005.

(55) Beträffande justeringen för priserna på naturgas framförde de ryska myndigheterna att naturliga komparativa fördelar eller konkurrensfördelar måste beaktas vid antidumpningsförfaranden. De ryska myndigheterna hävdade vidare att den metod som använts för att fastställa vinsten när normalvärdet konstruerades var orättmätig och oacceptabel. I samband med detta skall det erinras om att det inte gjordes några justeringar med hänsyn till komparativa fördelar eller konkurrensfördelar. Så som beskrivs i skälen 51-54 gjordes det dock en justering för de kostnader för gas som hängde samman med kaliumkloridtillverkningen enligt artikel 2.5 i grundförordningen, eftersom dessa kostnader inte i tillräcklig grad avspeglades i de berörda parternas räkenskaper. Normalvärdet konstruerades i enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen, så som beskrivs i skäl 50. Dessa argument avvisades därför.

(56) Vad beträffar produktionskostnaderna gjorde gemenskapsindustrin gällande att avskrivning som i sedvanlig ordning baseras på kapitaltillgångarnas (historiska) anskaffningsvärde inte på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna i samband med tillverkning av den berörda produkten, i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen. Det hävdades därför att det var nödvändigt med en justering uppåt av de ryska tillverkarnas kostnader.

(57) Kontrollbesöken på plats hos de ryska tillverkarna visade att det ursprungliga värdet på deras tillgångar hade fastställts på grundval av värderingar som gjordes under privatiseringsprocessen 1993. Värdet på tillgångarna reviderades därefter mellan 1993 och 1997 med tillämpning av ”uppräkningskoefficienter” som utfärdades av den ryska regeringen för att bekämpa hyperinflationen. Med anledning av ett dekret från den ryska regeringen genomfördes i slutet av 1997 värderingar av oberoende utvärderare. Det antogs tre grundläggande kriterier för fastställandet av tillgångarnas värde, varav ett var tillgångarnas återanskaffningsvärde. Resultaten av de oberoende värderingarna avspeglas i företagens ingående balansräkning 1998.

(58) I brist på tillräcklig bevisning för att avskrivningarna inte avspeglades på ett korrekt sätt i de exporterande tillverkarnas räkenskaper anses det därför inte befogat att i detta skede göra någon justering för avskrivningskostnader när det gäller de uppgifter om produktionskostnaderna som användes vid fastställandet av normalvärdet för företagen.

1.2.2 Exportpris

(59) Vad beträffar Silvinit konstaterades det att företaget under undersökningsperioden sålde kaliumklorid till gemenskapen 1) direkt till oberoende kunder i gemenskapen, 2) genom närstående importörer i gemenskapen eller 3) genom en icke-närstående handlare i Schweiz. I fallet med Uralkali skedde all försäljning av kaliumklorid till gemenskapen genom icke-närstående handlare i Cypern och i Schweiz.

(60) I samtliga fall där kaliumklorid exporterades till oberoende kunder i gemenskapen fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, dvs. på grundval av de exportpriser som faktiskt betalades eller skulle betalas. Vid den närstående handlarens försäljning till närstående importörer i gemenskapen konstruerades exportpriset på grundval av priset på de importerade produkterna vid den första återförsäljningen till en oberoende köpare. I enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen gjordes justeringar för de kostnader som tillkom för importörerna mellan importen och återförsäljningen, bland annat för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, tullar och för en skälig vinstmarginal. En vinstmarginal på 7,9 % ansågs skälig för den här typen av marknad och konstaterades också ligga i linje med de icke-närstående importörernas vinst.

1.2.3 Jämförelse

(61) För att få en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset gjordes i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen justeringar för olikheter som påverkade prisjämförbarheten. På denna grundval gjordes justeringar i tillämpliga fall för indirekta skatter, transport (inbegripet hanteringskostnader), sjöfrakts- och försäkringskostnader samt förpacknings- och kreditkostnader. Justeringar gjordes också i enlighet med artikel 2.10 i i grundförordningen i de fall där exportförsäljningen skett via ett närstående företag beläget i ett land utanför gemenskapen. Justeringen enligt denna artikel uppgick till 3 %, eftersom denna nivå ansågs rimlig för att avspegla de provisioner som betalats ut till oberoende agenter som varit involverade i handeln med den berörda produkten.

1.2.4 Dumpningsmarginal

(62) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen fastställdes dumpningsmarginalen på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och de vägda genomsnittliga exportpriserna per produkttyp. Jämförelsen visade att det förekom betydande dumpning i samband med de samarbetsvilliga exportörernas export av den berörda produkten (mer än 8 % för Uralkali och mer än 14 % för Silvinit).

(63) En jämförelse mellan de uppgifter om export till gemenskapen som de exporterande tillverkarna lämnade och den samlade importvolymen enligt Eurostats importstatistik visade att samarbetsviljan var stor, eftersom de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna svarade för all gemenskapsimport från Ryssland under undersökningsperioden.

2. **Sannolikhet för fortsatt dumpning**

2.1 *Allmänt*

(64) De tre samarbetsvilliga tillverkarna svarar för all import från de berörda länderna. Undersökningen av om det är sannolikt att dumpningen fortsätter om åtgärderna upphävs grundades därför till stor del på de uppgifter som dessa samarbetsvilliga exporterande tillverkare lämnade.

2.1.1 Nuvarande dumpning

(65) För att fastställa sannolikheten för fortsatt dumpning undersökte kommissionen huruvida det förekom någon dumpning av exporten från de berörda länderna till gemenskapen, eftersom den menade att om dumpning fortfarande ägde rum skulle det vara rimligt att, i avsaknad av andra uppgifter, anta att den sannolikt skulle fortsätta. Det erinras i samband med detta om att nivån på dumpningen av kaliumklorid med ursprung i de båda berörda länderna fortsatte att vara betydande (se skälen 26-62).

2.1.2 Förhållandet mellan exportpriserna till tredjeländer och försäljningspriserna i gemenskapen

(66) Samtliga berörda tillverkares exportpriser till tredjeländer konstaterades i genomsnitt vara lägre än gemenskapsindustrins försäljningspriser i gemenskapen. Detta innebär att den rådande prisnivån för den berörda produkten i gemenskapen gör gemenskapsmarknaden till en mycket attraktiv marknad för exportörerna i de berörda länderna. På denna grundval bedömdes det föreligga ett ekonomiskt incitament att leda om exporten från länder utanför EU till den mera lönsamma gemenskapsmarknaden om de åtgärder som är i kraft skulle upphöra att gälla.

2.2 *Vitryssland*

2.2.1 Tillverkning, produktionskapacitet och investeringar i Vitryssland

(67) Belaruskali lyckades öka sin tillverkning med 25 % under skadeundersökningsperioden. Såsom framgår av tabellen ökade produktionsvolymerna huvudsakligen 2003 och under undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Faktisk tillverkning i Vitryssland	100	102	114	125

(68) Under skadeundersökningsperioden ökade Belaruskali sin produktionskapacitet med 3 %. En ytterligare ökning av produktionskapaciteten med 12 procentenheter är väntad 2006. Det noteras dessutom att trots att Belaruskalis tillverkning av kaliumklorid låg nära dess fulla kapacitet under undersökningsperioden, har företaget redovisat en betydande ytterligare ökning av kapaciteten och de totala investeringarna 2005 och 2006. Den produktionskapacitet och de investeringar som har redovisats motsvarar i euro, i indexerad form, följande:

	2001	2002	2003	2004 (UP)	2005 (*)	2006 (*)
Produktionskapacitet	100	100	100	103	114	115
Investeringar	100	132	111	128	175	175

(*) Enligt Belaruskalis bedömning.

(69) På denna grundval kan det konstateras att Belaruskali har tänkbar kapacitet att öka sin export till gemenskapsmarknaden om åtgärderna upphävs, eftersom företaget har redovisat en ytterligare ökning av produktionskapaciteten och en betydande ökning av investeringarna.

2.2.2 Vitrysslands hemmamarknad

(70) Försäljningen av kaliumklorid på Vitrysslands hemmamarknad låg kvar på en låg nivå under skadeundersökningsperioden och svarade för mindre än 10 % av Belaruskalis totala försäljning. Försäljningsvolymen på Vitrysslands hemmamarknad minskade faktiskt med 3 % mellan 2001 och undersökningsperioden. Eftersom hemmamarknaden gick tillbaka något kunde den inte absorbera den ökade produktionen. Detta kommer sannolikt inte att förändras i framtiden. Företaget måste därför exportera en väsentlig del av sin tillverkning.

2.2.3 Vitrysslands exportförsäljning till andra länder

(71) Uppgifter från den enda exporterande tillverkaren i Vitryssland visade att stora mängder (82 % av den samlade exporten) såldes till länder utanför EU (de främsta exportmarknaderna var Kina, Brasilien och Indien). Vidare ökade exportvolymerna till tredjeländer med 25 % mellan 2001 och undersökningsperioden. Undersökningen bekräftade således att merparten av kaliumkloridtillverkningen i Vitryssland i allt större utsträckning riktade sig till exportmarknader.

(72) Det konstaterades att priserna på de typer av kaliumklorid som Belaruskali sålde till gemenskapen i genomsnitt var något högre än priserna på motsvarande typer av kaliumklorid som såldes på andra marknader. Eftersom det har konstaterats (se skäl 44) att exportförsäljningen från Vitryssland till gemenskapen skedde till dumpade priser, innebär detta att exporten till andra marknader också dumpades i något högre omfattning än exportförsäljningen till gemenskapen. Gemenskapsmarknaden är också attraktivare för det berörda företaget när det gäller export av kaliumklorid till dumpade priser på grund av marknadens något högre prisnivå, dess närhet, begränsade risker i samband med betalningar eftersom kunderna är solventa och fördelaktiga betalningsvillkor.

2.3 *Ryssland*

2.3.1 Tillverkning, produktionskapacitet och investeringar i Ryssland

(73) De ryska tillverkarna lyckades öka sin tillverkning med 29 % under skadeundersökningsperioden. Såsom framgår av tabellen ökade produktionsvolymerna huvudsakligen under undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	UP
Faktisk tillverkning i Ryssland	100	104	112	129

(74) De båda ryska företagens produktionskapacitet var stabil under skadeundersökningsperioden, men företagen har uppgivit att den kommer att öka med 6 % under 2006. Enligt uppgifter från de ryska tillverkarna skulle de dessutom fortfarande ha kapacitet att öka kaliumkloridtillverkningen.

	2001	2002	2003	2004 (UP)	2005 (*)	2006 (*)
Produktionskapacitet i Ryssland	100	100	100	100	102	106

(*) Enligt de ryska företagens bedömningar.

(75) Dessutom har de redovisat stora investeringsökningar 2005 och 2006. De redovisade investeringarna motsvarar i euro, i indexerad form, följande:

	2001	2002	2003	2004 (UP)	2005 (*)	2006 (*)
Investeringar i Ryssland	100	64	71	84	103	261

(*) Enligt de ryska företagens bedömningar.

(76) Av detta följer att de exporterande tillverkarna i Ryssland har kapacitet att öka sin export till gemenskapsmarknaden om åtgärderna upphävs. Dessutom redovisade båda företagen stora investeringsökningar, vilket tyder på en potentiell ytterligare ökning av deras produktionskapacitet.

2.3.2 Rysslands hemmamarknad

(77) Försäljningen av kaliumklorid på Rysslands hemmamarknad låg kvar på en låg nivå under skadeundersökningsperioden och svarade i genomsnitt för mindre än 15 % av de båda företagens totala försäljning. Försäljningsvolymen på Rysslands hemmamarknad ökade med 5 % mellan 2001 och undersökningsperioden. Tillväxten på hemmamarknaden kunde inte absorbera produktionsökningen (29 %) och de båda företagen måste därför exportera merparten av sin tillverkning.

2.3.3 Rysslands exportförsäljning till andra länder

(78) Uppgifter från de exporterande tillverkarna visade att stora mängder (95 % av den samlade exporten) såldes till länder utanför EU (de främsta exportmarknaderna var Kina och Brasilien). Vidare ökade den ryska exporten till tredjeländer med 46 % mellan 2001 och undersökningsperioden. Undersökningen bekräftade således att merparten av kaliumkloridtillverkningen i Ryssland i allt större utsträckning riktade sig till exportmarknader.

(79) Det konstaterades att priserna på de typer av kaliumklorid som de berörda företagen sålde till gemenskapen var lägre än priserna på motsvarande typer av kaliumklorid som såldes på andra marknader. Gemenskapsmarknaden är emellertid fortfarande attraktiv för de berörda företagen när det gäller export av kaliumklorid till dumpade priser på grund av dess närhet, begränsade risker i samband med betalningar eftersom kunderna är solventa och fördelaktiga betalningsvillkor.

2.4 *Slutsats om sannolikheten för fortsatt dumpning*

(80) Det faktum att gemenskapstillverkarnas allmänt rådande prisnivå i gemenskapen är högre än de vitryska och ryska exporterande tillverkarnas genomsnittliga prisnivå vid export till andra marknader måste anses som ett incitament att öka exporten till gemenskapen till dumpade priser.

(81) Mot bakgrund av att de exporterande tillverkarna i både Vitryssland och Ryssland har outnyttjad produktionskapacitet och att samtliga berörda företag uppvisat betydande ökningar av sina totala investeringar och sin totala produktionskapacitet, följer att ytterligare produktion skulle exporteras till gemenskapen eller att försäljning som för närvarande exporteras till länder utanför gemenskapen skulle ledas om till gemenskapsmarknaden i stora mängder om åtgärderna upphävs.

(82) Undersökningen visade vidare att kaliumkloridmarknaden utanför gemenskapen under undersökningsperioden karakteriserades av vissa svängningar i form av kraftigt växlande exportpriser. Dessa svängningar är resultatet av en exceptionell situation som uppstått på grund av den kraftigt ökade efterfrågan på vissa nya marknader, t.ex. marknaderna i Asien och Sydamerika. Under dessa omständigheter är det sannolikt att stora mängder kaliumklorid från Vitryssland och Ryssland skulle ledas om till den relativt stabila gemenskapsmarknaden om tillväxten på dessa exportmarknader blir mättad och ökningen av efterfrågan således avstannar eller efterfrågan börjar minska. I samband med detta bör det även noteras att transportkostnaderna för att nå marknader utanför gemenskapen blir mycket högre än motsvarande kostnader för att nå gemenskapsmarknaden, som ligger nära och därför är kostnadseffektivare att nå med skepp eller tåg.

(83) Vad priserna beträffar visade undersökningen att importen till gemenskapen med ursprung i Vitryssland och Ryssland fortfarande sker till dumpade priser. Man kan därför anta att dumpningen sannolikt skulle fortsätta, särskilt som det inte finns någonting som tyder på motsatsen.

(84) Därför dras slutsatsen att det är sannolikt att dumpningen av importen från de berörda länderna fortsätter och att denna dumpning skulle öka väsentligt om åtgärderna upphävs.

D. SANNOLIKHET FÖR FORTSATT ELLER ÅTERKOMMANDE SKADA

1. Definition av gemenskapsindustrin

(85) Vid undersökningen bekräftades att de tre klagande gemenskapstillverkarna stod för 99 % av gemenskapens kaliumkloridtillverkning. De utgör därmed gemenskapsindustrin enligt artikel 4.1 i grundförordningen.

(86) Eftersom två gemenskapstillverkare är närstående företag (Cleveland Potash Ltd. och Iberpotash SA ingår båda i ICL Group, Israel Chemicals Ltd, Tel Aviv), består gemenskapsindustrin av endast två oberoende tillverkningskoncerner, ICL Group och K+S Kali GmbH.

(87) Eftersom gemenskapsindustrin består av endast två tillverkningskoncerner kan information om industrin av sekretesskäl endast ges i indexerad form. Vid skadeanalysen beaktades endast kaliumklorid som tillverkades av gemenskapsindustrin, inte återförsäljning av inköpt kaliumklorid (huvudsakligen kaliumklorid som tillverkats av ICL Group i Israel).

(88) Analysen av skadeindikatorerna har gjorts på grundval av uppgifter från Eurostat och uppgifter som de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna och gemenskapsindustrin har lämnat i sina svar på frågeformuläret.

2. Analys av gemenskapsindustrins situation och av gemenskapsmarknaden för kaliumklorid

2.1 *Förbrukning i gemenskapen*

(89) Den totala förbrukningen av kaliumklorid i gemenskapen beräknades genom att gemenskapsindustrins försäljning på gemenskapsmarknaden lades samman med importen till gemenskapen av kaliumklorid med ursprung i de berörda länderna och från andra tredjeländer.

(90) Enligt detta underlag steg förbrukningen i gemenskapen från 7 231 000 ton 2001 till cirka 8 030 000 ton under undersökningsperioden, dvs. med cirka 11 %.

Gemenskapens förbrukning i 1 000 ton	2001	2002	2003	2004 (UP)
EU-10	1 053	1 055	1 154	1 381
Index	*100*	*100*	*110*	*131*
EU-15	6 177	6 206	6 568	6 649
Index	*100*	*100*	*106*	*108*
EU-25	7 231	7 262	7 722	8 030
Index	*100*	*100*	*107*	*111*

(91) Under skadeundersökningsperioden skedde praktiskt taget all import från Vitryssland och Ryssland till EU-15 enligt förfarandet för aktiv förädling, till skillnad från importen till EU-10. Import enligt förfarandet för aktiv förädling konkurrerar med den likadana produkt som tillverkas av gemenskapsindustrin när den bearbetas i gemenskapen

av gödningsmedelstillverkare som köper en del av det råmaterial som används vid tillverkningen av komplexförenade gödningsmedel, som också är avsedda för export, från gemenskapsindustrin. Import enligt förfarandet för aktiv förädling beaktades därför i enlighet med gemenskapsinstitutionernas normala praxis när gemenskapens förbrukning fastställdes och vid analysen av importen från de berörda länderna.

2.2 *Import från de berörda länderna*

2.2.1 Importvolym

(92) Under undersökningsperioden sålde de exporterande tillverkarna i de berörda länderna kaliumklorid på EU-10-marknaden enligt särskilda utvidgningsåtaganden (se skäl 3). De kvantiteter som såldes enligt dessa åtaganden har beaktats för att återspegla de berörda ländernas närvaro på gemenskapsmarknaden.

(93) Volymen på import av kaliumklorid med ursprung i Ryssland till EU-25 ökade med 19 % under skadeundersökningsperioden. Under samma period ökade volymen på import med ursprung i Vitryssland med 44 %. Den totala importen från de berörda länderna, beräknat på grundval av EU-25, steg med 37 % under skadeundersökningsperioden. Efter en mindre nedgång 2002, på grund av att Vitrysslands försäljning till främst Spanien minskade, ökade de berörda ländernas försäljning kraftigt 2003 och 2004 (med nästan 20 % bägge åren).

Importerad kvantitet	2001	2002	2003	2004 (UP)
Vitryssland EU-15	100	58	104	154
Vitryssland EU-10	100	105	127	140
Vitryssland EU-25	100	94	122	144
Ryssland EU-15	100	88	95	105
Ryssland EU-10	100	112	98	131
Ryssland EU-25	100	101	97	119
Berörda länder EU-25	100	96	115	137

2.2.2 Marknadsandel

(94) Marknadsandelen för importen från de berörda länderna till gemenskapsmarknaden ökade med 23 % under skadeundersökningsperioden. Ökningen var dock inte konstant. Marknadsandelen var nästan stabil till och med 2003 för att sedan plötsligt öka 2004.

De berörda ländernas marknadsandel	2001	2002	2003	UP
Vitryssland EU-15	*100*	*57*	*98*	*143*
Vitryssland EU-10	100	105	116	107
Vitryssland EU-25	100	94	114	*129*
Ryssland EU-15	100	88	90	97
Ryssland EU-10	100	100	90	107
Ryssland EU-25	100	112	89	100
Berörda länder EU-25	100	95	108	123

2.2.3 Prisutveckling och prissättning

2.2.3.1 *Prisutveckling för den berörda importen*

(95) Såsom framgår av tabellen nedan föll priserna på den undersökta importen under skadeundersökningsperioden. Priserna steg måttligt under undersökningsperioden till följd av ökad efterfrågan i tredjeländer, främst Kina. Denna ökning var emellertid betydligt lägre än prisfallet under tidigare år.

Genomsnittliga priser på kaliumklorid i euro/ton (EU 25)	2001	2002	2003	UP
Vitryssland (index)	*100*	*95*	*82*	*95*
Ryssland (index)	*100*	*97*	*78*	*84*
Totalt (index)	*100*	*95*	*82*	*93*

(96) Priset på kaliumklorid från de berörda länderna föll med i genomsnitt 7 % under skadeundersökningsperioden.

2.2.3.2 *Prissättning*

(97) I syfte att fastställa om det förelåg prisunderskridande jämfördes priserna på export av kaliumklorid med ursprung i Vitryssland och Ryssland som salufördes till oberoende kunder med de priser som gemenskapsindustrin fakturerade vid sin försäljning på gemenskapsmarknaden. Det fastställdes på detta sätt att prisunderskridandemarginalen för kaliumklorid med ursprung i Vitryssland var 18 % och att prisunderskridandemarginalen för kaliumklorid med ursprung i Ryssland var mellan 17 % och 23 %.

2.3 *Gemenskapsindustrins ekonomiska situation*

2.3.1 Tillverkning

(98) Under skadeundersökningsperioden ökade den totala tillverkningen av kaliumklorid i gemenskapen något med

undantag för 2002, när tillverkningen minskade något på grund av en gemenskapstillverkares brist på mineral. Den totala tillverkningen av kaliumklorid i gemenskapen var följande:

Tillverkning	2001	2002	2003	UP
Index	*100*	*95*	*102*	*104*

2.3.2 Produktionskapacitet

(99) Gemenskapsindustrins produktionskapacitet var oförändrad under skadeundersökningsperioden. Den totala produktionskapaciteten för kaliumklorid var följande:

Kapacitet	2001	2002	2003	UP
Index	*100*	*100*	*100*	*100*

2.3.3 Kapacitetsutnyttjande

(100) Gemenskapsindustrins kapacitetsutnyttjande minskade 2002 men började öka 2003. Under skadeundersökningsperioden ökade gemenskapsindustrins kapacitetsutnyttjande vad gäller kaliumklorid med 3 %.

Kapacitetsutnyttjande	2001	2002	2003	UP
Index	*100*	*96*	*102*	*103*

2.3.4 Försäljningsvolymen i EU

(101) Såsom framgår av tabellen nedan ökade gemenskapsindustrins totala försäljningsvolym till oberoende kunder i EU något (med 1 %) under skadeundersökningsperioden.

Försäljningsvolymen i EU	2001	2002	2003	UP
Index	*100*	*98*	*102*	*101*

2.3.5 Marknadsandel

(102) Såsom framgår av tabellen nedan minskade gemenskapsindustrins marknadsandel stadigt under skadeundersökningsperioden.

Marknadsandel i EU	2001	2002	2003	UP
Index	*100*	*97*	*95*	*91*

2.3.6 Tillväxt

(103) Trots att gemenskapens kaliumkloridmarknad ökade med 11 % under skadeundersökningsperioden gynnades inte gemenskapsindustrin av detta. Den kunde bara öka sin försäljningsvolym på gemenskapsmarknaden med 1 %, vilket väsentligt understeg tillväxten på marknaden.

2.3.7 Prisutveckling

(104) Av undersökningen framgick att gemenskapstillverkarnas genomsnittliga försäljningspris under skadeundersökningsperioden steg med 6 %. Det var först relativt stabilt mellan 2001 och 2003, men steg sedan med 6 % mellan 2003 och undersökningsperioden. Prisökningen sammanfaller med en stor ökning av efterfrågan i andra tredjeländer, främst Kina. Detta visar att priserna på gemenskapens kaliumkloridmarknad påverkas av efterfrågan på andra marknader. Utvecklingen för gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspris för kaliumklorid på gemenskapsmarknaden var följande:

Genomsnittligt försäljningspris i euro/ton	2001	2002	2003	UP
Index	*100*	*99*	*100*	*106*

2.3.8 Lönsamhet

(105) Lönsamheten för gemenskapsindustrins försäljning på hemmamarknaden, uttryckt som en procentandel av nettoförsäljningen, ökade under skadeundersökningsperioden. Gemenskapsindustrin gick med förlust 2001 och 2002, men var återigen lönsam 2003 och 2004. Utvecklingen för gemenskapsindustrins lönsamhet på gemenskapsmarknaden för kaliumklorid var följande:

Lönsamhet	2001	2002	2003	UP
Index	*– 100*	*– 497*	*51*	*412*

2.3.9 Sysselsättning, produktivitet och löner

(106) Sysselsättningen i gemenskapsindustrin förblev väsentligen stabil:

Sysselsatta inom kaliumkloridtillverkningen	2001	2002	2003	UP
Index	*100*	*100*	*101*	*100*

2.3.10 Lager

(107) Det utgående lagret för gemenskapens kaliumkloridtillverkare minskade konstant med totalt cirka 27 % under skadeundersökningsperioden. Gemenskapsindustrin har, uttryckt som ett medelfristigt genomsnitt, haft ett utgående lager på cirka 500 000 ton. Det utgående lagret låg vid slutet av undersökningsperioden under genomsnittet på grund av en ökad försäljning, särskilt på grund av ökad export, och av logistiska skäl. Gemenskapsindustrins utgående lager av kaliumklorid utvecklades enligt följande:

Utgående lager	2001	2002	2003	UP
Index	*100*	*93*	*84*	*73*

2.3.11 Investeringar

(108) Gemenskapsindustrins totala investeringar ökade till att börja med kraftigt mellan 2001 och 2002, men minskade sedan till en nivå som låg 22 % under nivån 2001, främst på grund av en gemenskapstillverkares planerade minskningar av ersättningsinvesteringarna. Gemenskapsindustrins investeringar utvecklades enligt följande:

Investeringar	2001	2002	2003	UP
Index	*100*	*147*	*98*	*78*

2.3.12 Räntabilitet

(109) Eftersom det bokförda värdet (netto) på de tillgångar som används vid tillverkning av den likadana produkten förändrades mycket litet under skadeundersökningsperioden, följde räntabiliteten samma utveckling som lönsamheten.

Räntabilitet	2001	2002	2003	UP
Index	*– 100*	*– 477*	*48*	*412*

2.3.13 Kassaflöde och förmåga att anskaffa kapital

(110) Gemenskapsindustrins samlade kassaflöde minskade först kraftigt mellan 2001 och 2002 för att sedan öka 2003 och under undersökningsperioden. Under skadeundersökningsperioden ökade kassaflödet med 64 %.

Kassaflöde	2001	2002	2003	UP
Index	*100*	*56*	*127*	*164*

(111) Samtliga gemenskapstillverkare tillhör stora börsnoterade bolagskoncerner, vilket ger dem möjlighet att anskaffa kapital inom koncernen.

2.3.14 Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

(112) Den faktiska dumpningsmarginal som konstaterades under undersökningsperioden är så hög att dess verkningar för gemenskapsindustrin inte kan anses försumbara, med tanke på volymen av och priserna för importen från de två länderna. Dumpningsmarginalen för Vitryssland är emellertid lägre än den som fastställdes i samband med den tidigare undersökningen. Det bör även noteras att den dumpade importen från Vitryssland och Ryssland har ökat i volym sedan den tidigare undersökningen.

2.3.15 Slutsats om gemenskapsindustrins situation

(113) Gemenskapsindustrin håller fortfarande på att återhämta sig efter den dumpning som tidigare förekom. Under skadeundersökningsperioden skedde en viss återhämtning i form av stigande försäljningspriser och en positiv utveckling av indikatorer som tillverkning, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolymer och lager. Denna positiva utveckling medförde att gemenskapsindustrin var lönsam under undersökningsperioden. Marknadsandelen minskade dock och gemenskapsindustrin var, som nämnts, tvungen att spara in på investeringarna. Till detta kommer att vinsten fortfarande ligger långt under den vinst som det ansågs att gemenskapsindustrin skulle kunna uppnå om det inte förekom någon dumpad import, dvs. 9 %. Därför kan slutsatsen dras att gemenskapsindustrin delvis har återhämtat sig från den skadevållande dumpningen, men att den fortfarande befinner sig i ett bräckligt läge.

(114) Efter rapporteringen av resultaten hävdade en exportör och en berörd part att den negativa utvecklingen i fråga om vissa skadeindikatorer påverkades av att en gemenskapstillverkare i Frankrike hade upphört med sin kaliumkloridtillverkning under analysperioden. I detta sammanhang bör det noteras att den franska tillverkaren upphörde med sin kaliumkloridtillverkning under 2001 och att det bara skulle ha inverkat på uppgifternas jämförbarhet om tillverkaren hade omfattats i skadeanalysen för det året; uppgifterna om denna gemenskapstillverkare ingick därför aldrig i skadeindikatorerna.

2.4 *Volymer och priser för import från andra tredjeländer*

(115) Volymen av importen av kaliumklorid från andra tredjeländer ökade under skadeundersökningsperioden från omkring 1 016 000 ton 2001 till 1 255 000 ton under undersökningsperioden. Detta motsvarar en ökning på 24 %. Större delen av denna ökning utgörs av import från Israel och Jordanien. Det bör noteras att det främst var företag som är gemenskapsindustrin närstående som stod för importen från Israel.

Import från andra tredjeländer i 1 000 ton	2001	2002	2003	UP	Förändring mellan 2001 och UP
Israel	552	745	740	643	+ 17 %
Jordanien	140	180	210	278	+ 99 %
Kanada	225	184	174	203	– 10 %
Övriga länder	91	96	95	128	– 55 %
Totalt	1 016	1 209	1 223	1 255	+ 24 %

(116) Marknadsandelen för import från andra tredjeländer ökade något från 14 % 2001 till 15 % 2004. Importen från dessa länder skedde främst till EU-15.

(117) Enligt Eurostat minskade det genomsnittliga försäljningspriset för denna import från 134,94 euro per ton 2001 till 127,24 euro per ton under undersökningsperioden, men det var ändå hela tiden högre än gemenskapsindustrins priser och betydligt högre än priserna på kaliumklorid med ursprung i Ryssland och Vitryssland. Utvecklingen var följande:

Genomsnittliga priser för import från andra tredjeländer (euro/ton)	2001	2002	2003	UP	Förändring mellan 2001 och UP
Israel	119,80	126,25	127,17	125,16	+ 4 %
Jordanien	170,55	145,41	123,69	117,02	– 31 %
Kanada	139,83	137,12	120,46	127,51	– 9 %
Övriga länder	159,95	142,94	158,24	157,76	– 1 %
Totalt	134,94	132,10	128,03	127,24	– 6 %

(118) Detta betyder att importen från tredjeländer, särskilt med hänsyn till de högre prisnivåerna och den relativt stabila marknadsandelen, inte påverkade gemenskapsindustrins situation.

2.5 *Gemenskapsindustrins exportverksamhet*

(119) Gemenskapsindustrins export av kaliumklorid till tredjeländer utvecklades positivt. Den samlade ökningen av exporten uppgick till 23 % under skadeundersökningsperioden. Exporten hade således inte någon negativ inverkan på situationen för gemenskapsindustrin. Utvecklingen under skadeundersökningsperioden var följande:

Gemenskapsindustrins exportförsäljningsvolym	2001	2002	2003	UP
Index	*100*	*107*	*127*	*123*

3. Slutsats om fortsatt eller återkommande skada

3.1 *Gemenskapsindustrins nuvarande situation*

(120) Såsom har nämnts i skäl 90 ökade gemenskapens förbrukning av kaliumklorid med cirka 11 % under skadeundersökningsperioden och nådde sin högsta nivå 2004.

(121) Samtidigt som gemenskapsindustrins marknadsandel minskade med 9 % ökade de berörda ländernas marknadsandel med 23 % under skadeundersökningsperioden.

(122) Marknadsandelen för importen från andra tredjeländer ökade med 1 procentenhet till 15 % till priser som inte underskred gemenskapsindustrins försäljningspriser. Det anses därför att importen från andra tredjeländer inte har haft någon väsentlig inverkan på gemenskapsindustrins ekonomiska situation under undersökningsperioden.

(123) Samtidigt har gemenskapsindustrins ekonomiska situation utvecklats ojämnt, då flera skadeindikatorer, t.ex. marknadsandel och investeringar har utvecklats negativt medan andra, t.ex. tillverkning, försäljningsvolym, försäljningspriser och lönsamhet har förbättrats.

(124) Undersökningen visade att det förekom onormalt låga importpriser som fortfarande dumpades och som påverkade gemenskapsindustrins försäljningsvolymer, marknadsandel och följaktligen lönsamhet negativt. Den negativa inverkan på försäljningsvolymen framgår av att ökningen av gemenskapsindustrins försäljningsvolym var mycket liten (+ 1 %) jämfört med ökningen av förbrukningen på gemenskapsmarknaden under undersökningsperioden (+ 11 %). Först under de sista sex månaderna av undersökningsperioden förbättrades situationen vad beträffar importpriserna något, eftersom priserna då höjdes på grund av de ingångna åtagandena.

(125) Sammantaget skulle således gemenskapsindustrin fortfarande vara sårbar för fortsatt skadevållande dumpning, om åtgärderna upphörde att gälla.

(126) Mot denna bakgrund konstaterades det att det inte klart kunde fastställas att skadan fortsatte. Det undersöktes därför om det är sannolikt att skadan återkommer.

3.2 *Sannolikhet för att skadan återkommer*

(127) Ovan (se skäl 84) dras slutsatsen att den dumpade importen från de berörda länderna skulle öka väsentligt om åtgärderna upphävs. Gemenskapsmarknaden är nämligen attraktiv på grund av dess geografiska närhet jämfört med de övriga stora exportmarknaderna (Brasilien, Kina och Indien) och dess gynnsammare betalningsvillkor. Dessutom absorberar de exporterande tillverkarnas hemmamarknader endast en begränsad del av deras tillverkning.

(128) Produktionskapaciteten i Vitryssland och Ryssland har under skadeundersökningsperioden legat relativt stabilt på totalt 20 miljoner ton kaliumklorid, vilket motsvarar cirka 33 % av kapaciteten i världen och cirka 250 % av gemenskapens förbrukning. Stora ytterligare investeringar för att öka produktionskapaciteten är planerade. Dessutom finns det outnyttjad produktionskapacitet i Ryssland.

(129) Dessutom beror gemenskapsindustrins delvisa återhämtning som beskrivs i skäl 113 till stor del på de befintliga antidumpningsåtgärderna. Denna återhämtning skulle äventyras om åtgärderna skulle upphävas. Om åtgärderna upphävs, skulle detta leda till att försäljningen av kaliumklorid från de berörda länderna skulle öka i volym på gemenskapens kaliumkloridmarknad. En sådan försäljningsökning kan bara ske om de nuvarande prisnivåerna underskrids, vilket i sin tur oundvikligen kommer att innebära urholkade försäljningspriser och minskad lönsamhet för gemenskapsindustrins och därmed leda till skada.

3.3 *Slutsats om återkommande skada*

(130) Såsom har framgått är gemenskapsindustrin fortfarande sårbar och bräcklig. I skäl 81 drogs slutsatsen att ytterligare produktion sannolikt skulle exporteras till gemenskapen från Vitryssland och Ryssland om åtgärderna skulle upphöra att gälla. Eftersom denna export sannolikt skulle ske till dumpade priser, skulle gemenskapsindustrins försäljning, marknadsandel, försäljningspriser och ekonomiska situation försämras. Detta innebär att om åtgärderna upphör att gälla skulle det med all sannolikhet leda till att gemenskapsindustrins fortfarande bräckliga situation försämras och att skadan återkommer. Det föreslås följaktligen att de gällande antidumpningsåtgärderna bör bibehållas.

E. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inledning

(131) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersöktes det om en förlängning av de gällande antidumpningsåtgärdernas giltighetstid skulle strida mot gemenskapens helhetsintresse. Gemenskapens intresse fastställdes på grundval av en bedömning av alla olika intressen som förelåg, t.ex. gemenskapsindustrins, importörernas och användarnas intressen. För att kunna bedöma de sannolika verkningarna av fortsatta åtgärder, begärde kommissionens tjänsteavdelningar uppgifter från alla dessa berörda parter.

(132) Det bör erinras om att införandet och bibehållandet av åtgärder inte ansågs strida mot gemenskapens intresse i den tidigare undersökningen.

(133) På grund av det stora antalet importörer beslutades det att ett stickprovsförfarande skulle tillämpas. Det sändes frågeformulär inom ramen för stickprovsförfarandet till 21 importörer eller användare, som samtliga svarade. Urvalet för stickprovsförfarandet omfattade fem importörer i gemenskapen. I enlighet med artikel 17 i grundförordningen täckte urvalet mer än 80 % av den samlade importen och var den största representativa importvolym som rimligtvis kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. Var och en av de fem importörer som ingick i urvalet lämnade fullständiga svar på frågeformuläret.

(134) Sammanlagt sändes 23 frågeformulär till användare av vilka sju besvarade det. Vidare sändes frågeformulär till intresseorganisationer för importörer och användare. *European Fertilizer Import Association* svarade på frågeformuläret liksom flera intresseorganisationer för användare i olika medlemsstater.

(135) Mot den bakgrunden undersöktes det om det, trots slutsatserna om fortsatt dumpning och återkomst av skada, fanns tvingande skäl för slutsatsen att det i detta fall inte skulle ligga i gemenskapens intresse att bibehålla åtgärderna.

2. Gemenskapsindustrins intresse

(136) Under undersökningen har det fastställts att gemenskapsindustrin är livskraftig och konkurrenskraftig, men att den fortfarande befinner sig i en bräcklig situation. Detta beror till viss del på gemenskapsindustrins krympande marknadsandel i gemenskapen samt på dess otillräckliga lönsamhet, som fortfarande inte har återhämtat sig till en normal och stabil nivå som skulle möjliggöra de stora investeringar som är nödvändiga för att återställa en sund ekonomi i industrin på lång sikt.

(137) Branschorganisationen för gruvarbetarnas fackförbund i gemenskapen och fackförbundet *General Workers Union* i Förenade kungariket framhöll att gemenskapsindustrin svarade för ett stort antal arbetstillfällen i gemenskapen som skulle äventyras om åtgärderna upphävdes.

(138) Med hänsyn till de ekonomiska svårigheter som gemenskapsindustrin tidigare har upplevt och den instabila situation som fortfarande råder på marknaden, enligt vad som erfors under skadeundersökningsperioden, anses det att gemenskapsindustrin skulle äventyras om åtgärderna upphävs. Detta innebär högst sannolikt att gemenskapsindustrins nuvarande situation, med måttlig lönsamhet, skulle försämras igen. Detta skulle kunna medföra en kraftig minskning av investeringarna och antalet anställda.

(139) Om emellertid åtgärderna bibehålls kommer gemenskapsindustrin att kunna återhämta sig ytterligare och i synnerhet få en ekonomi som medger de investeringar som är nödvändiga för att säkerställa en långsiktigt livskraftig och konkurrenskraftig industri. Det är därför i gemenskapsindustrins intresse att åtgärderna bibehålls.

3. **Importörernas (handlarnas) intresse**

(140) De samarbetsvilliga importörerna av kaliumklorid motsatte sig i allmänhet en förlängning av antidumpningsåtgärderna. De menade att om åtgärderna bibehölls skulle det få negativa verkningar genom att banden med deras traditionella leverantörer skulle kapas, i synnerhet om åtagandena upphörde. De framhöll också att om tullarna förlängs skulle gemenskapstillverkarna kunna inta en dominerande ställning på gemenskapsmarknaden, vilket skulle minimera den fria konkurrensen inom gemenskapen och ytterligare driva upp priserna. En importör menade emellertid att den nuvarande situationen med gällande åtgärder är en garant för att marknaden utvecklas korrekt. Importören begärde följaktligen att antidumpningsåtgärderna bibehålls.

(141) Medan i EU-15 merparten kaliumklorid från de berörda länderna importerades enligt förfarandet för aktiv förädling, möjliggjordes genom utvidgningsåtagandena tullfri import från de berörda länderna under vissa villkor. Importen från andra tredjeländer låg dessutom kvar på en relativt stabil nivå med en marknadsandel på 15 %. Det fanns således väsentlig konkurrens på gemenskapsmarknaden och det finns ingen anledning att förvänta sig att detta skulle ändras. Argumentet om att gemenskapsindustrin skulle få en dominerande ställning måste därför avvisas.

(142) Efter rapporteringen av resultaten hävdade ett antal berörda parter att en konkurrenshämmande situation skulle uppstå om åtgärderna bibehålls och att gemenskapsindustrin då skulle få en dominerande ställning. I detta sammanhang bör det noteras att det vid undersökningen inte fanns något som tydde på att åtgärderna, utöver att minska effekterna av skadevållande dumpning, i betydande grad har ändrat konkurrenssituationen till fördel för gemenskapsindustrin. Importen från de berörda länderna har tvärtom ökat, och importen från andra tredjeländer utgör fortfarande en avsevärd andel av gemenskapsmarknaden. Det finns därför ingenting som tyder på att konkurrenssituationen på gemenskapsmarknaden skulle försämras om åtgärderna bibehålls.

(143) Påståendet om att det är svårt för handlare att få tillgång till importerad kaliumklorid var inte underbyggt. Detta argument måste därför avvisas.

(144) Det bör även noteras att kaliumkloridimportörer (-handlare) ofta även importerar andra produkter. Vissa importörer är huvudsakligen inriktade på import av kaliumklorid, men för andra importörer av kaliumklorid motsvarar denna import så litet som 10 % av verksamheten. Till detta kommer att importörer som för närvarande huvudsakligen är inriktade på import av kaliumklorid har uppgivit att de skulle kunna byta inriktning till andra produkter som efterfrågas av deras kundkrets, främst andra gödningsmedel. Efter rapporteringen av resultaten hävdade dock en importör och en sammanslutning av importörer att vissa importörer är kraftigt beroende av kaliumkloridimporten från Vitryssland och knappast skulle kunna byta till andra leveranskällor om åtgärderna bibehölls. Det framgick dock att importörerna faktiskt kan byta till andra leveranskällor, t.ex. gemenskapsindustrin eller import från andra länder än Vitryssland. Även om detta byte i viss mån kan påverka dessa importörers ekonomiska resultat anses det att deras lönsamhet inte skulle påverkas så mycket att deras långsiktiga livskraft skulle undermineras. Med beaktande av alla argument som framförts av importerna dras slutsatsen att antidumpningsåtgärdernas inverkan på importörernas ekonomiska situation är relativt begränsad. På grundval av de kontrollerade svaren på frågeformuläret konstaterades det nämligen att importörernas lönsamhet hittills inte har påverkats negativt av de befintliga antidumpningsåtgärderna. Det finns inga skäl att tro att denna situation skulle förändras väsentligt om åtgärderna bibehålls.

(145) Härav dras slutsatsen att bibehållna åtgärder inte väsentligt skulle påverka importörernas (handlarnas) situation.

4. **Användarnas intresse**

4.1 *Jordbrukare*

(146) De direkta användarna av kaliumklorid som gödningsmedel (jordbrukarna) samarbetade inte, trots att deras intresseorganisation fick ett frågeformulär. En intresseorganisation för jordbrukare i en medlemsstat hävdade emellertid att antidumpningstullar skulle skada jordbrukarnas ställning på en konkurrensutsatt marknad om priserna på importerade insatsvaror som t.ex. gödningsmedel regleras, men inte priserna på importerade livsmedel.

(147) Detta argument måste avvisas, eftersom antidumpningsåtgärder inte rör allmänna jordbrukspolitiska frågor. Det enda syftet med antidumpningsundersökningar är att återställa rättvisa handelsvillkor när det har förekommit skadevållande dumpning. I brist på andra väsentliga argument eller uppgifter om att de gällande antidumpningsåtgärderna skulle ha påverkat jordbrukarna negativt, konstateras det att bibehållna antidumpningstullar inte kommer att ha några större negativa verkningar för jordbrukare.

4.2 *Gödningsmedelstillverkare*

(148) De användare som besvarade frågeformuläret var samtliga gödningsmedelstillverkare som köper kaliumklorid från gemenskapsindustrin och även importerar det från de berörda länderna eller från tredjeländer. För dem är kaliumklorid ett råmaterial för gödningsmedelstillverkning som ofta består av tre olika näringsämnen: kväve, fosfat och kaliumklorid (NPK-gödningsmedel eller sammansatt gödningsmedel). Detta innebär att kaliumklorid är en del av kostnaderna för deras slutprodukt och utgör mellan 15 % och 30 % av tillverkningskostnaderna. Under skadeundersökningsperioden minskade tillverkningskostnaderna för gödningsmedel med tillsats av kaliumklorid betydligt 2002 och 2003, vilket följdes av en måttlig ökning under undersökningsperioden, dock utan att nå upp till de nivåer som rådde 2001. Följaktligen hade antidumpningsåtgärderna beträffande kaliumklorid inte någon väsentlig inverkan på gödningsmedelstillverkarnas kostnadsstruktur.

(149) De flesta av dessa användare argumenterade på samma sätt som importörerna mot bibehållna åtgärder. En gödningsmedelstillverkare påpekade emellertid att det även i framtiden skulle vara i hans intresse att ha kaliumkloridtillverkare både inom och utanför gemenskapen.

(150) Gödningsmedelstillverkarna i gemenskapen hävdade också att de, eftersom de konkurrerande gödningsmedelstillverkarna i tredjeland inte betalar några antidumpningstullar på sina inköp av kaliumklorid, inte kan konkurrera med de priser för slutprodukten som deras utländska konkurrenter erbjuder. I det här avseendet bör det emellertid noteras att gemenskapens gödningsmedelstillverkare har möjlighet att importera enligt förfarandet för aktiv förädling, dvs. utan att betala antidumpningstullar. Vidare erinras det om att det finns andra leverantörer, både i tredjeländer som inte omfattas av antidumpningsåtgärderna och i gemenskapen. Dessutom framgår det inte av undersökningen att dessa användare inte kunde konkurrera med importerade sammansatta gödningsmedel på gemenskapsmarknaden.

(151) Detta innebär att åtgärderna inte har haft någon väsentlig negativ inverkan på användarnas situation. Åtgärderna hade nämligen mycket liten inverkan på gödningsmedelstillverkarnas lönsamhet under skadeundersökningsperioden och inga omständigheter har förts fram som tyder på att detta skulle ändras om åtgärderna bibehålls. Härav följer att användarnas intresse inte hindrar att åtgärderna bibehålls.

5. **Konsekvenser för konkurrensen på gemenskapsmarknaden**

(152) Det är tydligt att åtgärderna i sin nuvarande form har haft en stabiliserande effekt på gemenskapsindustrin, som har upphört att gå med förlust och i stället återigen uppnått en måttlig lönsamhet. Denna utveckling hade inte varit möjlig utan åtgärderna. Detta kunde emellertid inte förhindra en ytterligare koncentrering av marknaden, vilket framgår av att två gemenskapstillverkare har köpts upp av ICL Group i Israel. Till detta kommer att den franska kaliumkloridindustrin upphörde med sin verksamhet 2001 på grund av att gruvorna var uttömda. Importörerna och användarna gjorde gällande att denna utveckling praktiskt taget resulterade i ett duopol på gemenskapsmarknaden, med en kombinerad marknadsandel på mer än 70 % (t.o.m. på mer än 80 % i EU-15). Det hävdades därför att de nuvarande åtgärderna har påverkat marknaden på ett sätt som har hindrat konkurrensen.

(153) Detta argument måste avvisas, eftersom de nuvarande åtgärderna har gjort det möjligt för gemenskapsindustrin att bibehålla sin verksamhet och delvis återhämta sig från effekterna av den skadevållande dumpningen. Utan åtgärder är det sannolikt att konkurrensen skulle ha minskat ännu mer, eftersom gemenskapstillverkarna skulle ha blivit tvungna att upphöra med sin kaliumkloridtillverkning. Bibehållna åtgärder hindrar således en ytterligare minskning av konkurrensen genom att de gör det möjligt för gemenskapsindustrin att överleva och förbli konkurrenskraftig.

(154) Vidare erinras det om att närvaron av flera andra konkurrenter från tredjeländer samt från de berörda länderna har garanterat konkurrens på gemenskapsmarknaden och det finns ingen anledning att tro att detta skulle förändras om åtgärderna bibehålls.

6. **Slutsats om gemenskapens intresse**

(155) Efter en analys av de olika intressen som berörs kan slutsatsen dras att å ena sidan leder bibehållna antidumpningsåtgärder sannolikt till en stabil och förutsebar utveckling för gemenskapens kaliumkloridmarknad, vilket kommer att ge gemenskapsindustrin möjlighet att återhämta sig ytterligare och förbli konkurrenskraftig på rättvisa konkurrensvillkor. Om å andra sidan gemenskapsindustrin lämnas utan lämpligt skydd mot dumpad import skulle högst sannolikt den lilla lönsamhet som industrin har uppnått på senare år gå förlorad och dess situation allvarligt försämras. Om åtgärderna upphör skulle nämligen gemenskapsindustrin sannolikt undan för undan tvingas bort från marknaden och en större del av marknaden övertas av de vitryska och ryska exportörerna, vilket skulle ge importörerna, jordbrukarna och användarna i gemenskapen ett ännu mer begränsat urval av kaliumkloridleverantörer. Den prisfördel som importörerna skulle få om antidumpningsåtgärderna upphör väger därför inte alls lika tungt som de fördelar som bibehållna åtgärder mot skadevållande dumpning innebär för gemenskapsindustrin.

(156) Den nackdel som bibehållna åtgärder skulle medföra för användare och slutanvändare anses vara mycket begränsad i förhållande till möjligheten att uppnå en stabil och livskraftig gemenskapsindustri. En förlängning av åtgärderna ändrar i själva verket inte de rådande marknadsvillkoren, som inte har påverkat användarna väsentligt. De sannolika negativa effekter som skulle bli följden för gemenskapsindustrin väger tyngre än den eventuella bördan för användare och slutanvändare, som inte kommer att skilja sig från vad som gäller nu. Slutsatsen dras därför att det inte finns några tvingande skäl som hindrar en förlängning av de nu gällande antidumpningsåtgärderna.

F. **DE FÖRÄNDRADE OMSTÄNDIGHETERNAS VARAKTIGHET**

(157) Inom ramen för interimsöversynen avseende import av kaliumklorid med ursprung i Vitryssland undersöktes det också, i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen, om det fanns rimliga skäl att anta att de ändrade omständigheterna i förhållande till de som gällde vid den ursprungliga undersökningen rörande dumpning var varaktiga.

(158) Det framgick av en jämförelse mellan de normalvärden och exportpriser som konstaterats i den tidigare respektive den nu aktuella undersökningen, med beaktande av produkttypernas jämförbarhet, att det genomsnittliga normalvärdet har stigit väsentligt, men att det genomsnittliga exportpriset har stigit ännu mer, vilket har lett till sänkta dumpningsnivåer. När det gäller priserna på den vitryska exporten till andra marknader konstaterades det att dessa i allmänhet låg på samma nivå som priserna på exporten till gemenskapsmarknaden. Det finns inga belägg för att exporten från Vitryssland inte skulle fortsätta till dumpade priser, fast på en lägre nivå än tidigare. Mot bakgrund av detta är det rimligt att dra slutsatsen att den nya lägre dumpningsnivån är varaktig.

(159) Med hänsyn till alla dessa omständigheter anses det lämpligt att ändra de åtgärder som gäller gentemot Vitryssland genom att sänka dumpningsmarginalen till den som har fastställts i den nu förevarande undersökningen.

(160) Enligt artikel 9.4 i grundförordningen får storleken på antidumpningstullarna inte överstiga den fastställda dumpningsmarginalen men bör vara lägre än den marginalen om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja den skada som vållats gemenskapsindustrin. Eftersom de tullar som nu gäller för Vitryssland har beräknats på grundval av dumpningsmarginalen, och eftersom den nya dumpningsmarginalen är lägre än den tidigare, bör tullen anpassas till den lägre dumpningsmarginal som fastställts i denna undersökning, närmare bestämt 27,5 %.

G. **ÅTAGANDE**

(161) Efter rapporteringen av de slutliga resultaten gjorde den exporterande tillverkaren i Vitryssland ett prisåtagande.

(162) Kommissionen godtar normalt inte åtaganden som görs av företag som inte uppfyller kriterierna för att behandlas som företag som är verksamma under marknadsekonomiska förhållanden eller för att beviljas individuell behandling, eftersom åtaganden från sådana företag är att betrakta som ogenomförbara i praktiken. Under vissa omständigheter kan åtaganden från sådana företag dock godtas. För att sådana omständigheter skall föreligga måste de statliga myndigheterna i det exporterande landet åta sig att säkerställa att villkoren i åtagandet respekteras.

(163) Viktigt för att ett åtagande skall kunna godtas är att det förtroendeförhållande som finns mellan gemenskapen och de parter som ingår åtagandet respekteras. I samband med detta bör det erinras om att rådet har infört vissa restriktiva åtgärder mot president Lukasjenko och vissa tjänstemän i Vitryssland genom gemensam ståndpunkt 2006/276/GUSP [1] och rådets förordning (EG) nr 765/2006 [2]. Det bör också erinras om att Belaruskali är ett statsägt företag och att de nuvarande myndigheterna därmed har ett direkt och avgörande inflytande över företagets verksamhet. Eftersom kommissionen inte kunde försäkra sig om att det råder ett förtroendeförhållande mellan gemenskapen och alla parter som ingår åtagandet, drogs slutsatsen att Belaruskalis åtagande inte var genomförbart. Det avvisades därför.

[1] EUT L 101, 11.4.2006, s. 5.
[2] EUT L 134, 20.5.2006, s. 1.

H. **FÖRESLAGNA TULLAR**

(164) Mot bakgrund av slutsatserna när det gäller fortsatt dumpning, sannolikheten för att skada återkommer och gemenskapens intresse, bör åtgärder införas beträffande import från Vitryssland och Ryssland för att förhindra att gemenskapsindustrin på nytt orsakas skada av dumpad import.

1. **Ryssland**

(165) Mot bakgrund av vad som konstaterats och i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen bör de åtgärder beträffande import av kaliumklorid med ursprung i Ryssland som infördes genom förordning (EEG) nr 3068/92, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1891/2005, bibehållas.

(166) Åtaganden som gjorts av de två ryska tillverkarna godtogs inom ramen för de partiella interimsöversyner som avslutades genom förordning (EG) nr 1891/2005.

2. **Vitryssland**

(167) Mot bakgrund av vad som konstaterats och i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen bör åtgärderna beträffande import av kaliumklorid med ursprung i Vitryssland ändras. De åtgärder som gäller för Vitryssland innefattar fasta belopp från 19,51 euro per ton till 48,19 euro per ton, beroende på produkttyp. Under den nuvarande undersökningsperioden konstaterades dock att Belaruskalis samlade export till gemenskapen bara utgörs av produkttyper enligt två KN-nummer. Med beaktande av uppgifterna om övriga produkttyper och då de ifrågavarande typerna av kaliumklorid tycks vara de som säljs mest, anses det mest rimligt att tullarna ändras på så sätt att alla fasta belopp ersätts med en värdetull eller ett minimiimportpris som grundar sig på de marknadsvillkor som rått på kaliumkloridmarknaden under undersökningsperioden.

(168) Eftersom den konstaterade dumpningsnivån är lägre än den skademarginal som fastställdes i den tidigare undersökningen, bör värdetullen fastställas till dumpningsnivån, dvs. 27,5 %.

(169) Mot bakgrund av de särskilda marknadsvillkor som rått på kaliumkloridmarknaden, närmare bestämt de ökade exportpriserna på den berörda produkten mellan 2003 och undersökningsperioden, en ökning som faktiskt fortsatte 2005 och 2006, ansågs det lämpligt att införa åtgärder i form av ett minimiimportpris som i) grundar sig på de resultat som fastställts för undersökningsperioden och undanröjer effekterna av den skadevållande dumpning som konstaterats för de produkttyper enligt KN-nummer 3104 20 50 (Taric-nummer 3104 20 50 10 och 3104 20 50 90) och 3104 20 90 (Taric-nummer 3104 20 90 00) som importerats till gemenskapen under undersökningsperioden, vilka var de mest sålda produkttyperna och vilka sannolikt kommer att importeras till gemenskapen även under den period som omfattas av de utvidgade åtgärderna, och som, ii) med beaktande av den risk för att åtgärden kringgås som hänger samman med de särskilda omständigheter som beskrivs i skäl 163, har en kvantitativ begränsning över vilken en värdetull på 27,5 % bör tillämpas. Samma värdetull bör även tillämpas på importprodukter som faller inom den kvantitativa begränsningen, om minimiimportpriset inte respekteras eller om importen av den produkt som är föremål för åtgärder anmäls för övergång till fri omsättning och omfattas av KN-nummer för vilka det inte finns något minimiimportpris (dvs. KN-nummer 3104 20 10, ex 3105 20 10 [Taric-nummer 3105 20 10 10 och 3105 20 10 20], ex 3105 20 90 [Taric-nummer 3105 20 90 10 och 3105 20 90 20], ex 3105 60 90 [Taric-nummer 3105 60 90 10 och 3105 60 90 20], ex 3105 90 91 [Taric-nummer 3105 90 91 10 och 3105 90 91 20], ex 3105 90 99 [Taric-nummer 3105 90 99 10 och 3105 90 99 20]). En kvantitativ begränsning bör följaktligen fastställas på grundval av den vitryska exportörens exportresultat (export till gemenskapen) under 2005, eftersom detta är en exportvolym som exportören kan uppnå utan att kringgå minimiimportpriset. På denna grundval bör den kvantitativa begränsningen för minimiimportpriset fastställas till 700 000 ton per år för varor som övergår till fri omsättning.

(170) För att beakta att produkterna levereras enligt både daf- och cif-villkor (gemenskapshamn) enligt Incoterms 2000 och att transport-, hanterings- och lastningskostnader som ingår i de fakturerade priserna varierar avsevärt beroende på om transporten sker på land till gemenskapens gräns (enligt daf-villkor) eller till sjöss via hamnar i tredjeländer till en gemenskapshamn (cif-[gemenskapshamn]villkor), bör olika minimiimportpriser gälla för dessa två leveransvillkor.

(171) Rådet konstaterar att fastställandet av kvantitativa begränsningar kräver ett förvaltningssystem som inte kan införas innan denna förordning träder kraft. Med tanke på detta ärendes komplexa karaktär anser rådet att det är lämpligt att kommissionen i en förordning reglerar hur förvaltningssystemet skall genomföras för den kvantitativa begränsningen så snart det är tekniskt möjligt.

(172) Rådet konstaterar vidare att den risk för kringgående som avses i skäl 169 är begränsad på kort sikt, eftersom den förordning varigenom åtgärdens nuvarande form och nivå kommer att ändras träder i kraft först under andra halvåret 2006 och en kraftigt ökad export av den berörda produkten på kort sikt skulle leda till logistiska problem. Med beaktande av de tekniska problem som avses i skäl 171 och den begränsade risken för kringgående, anses det därför lämpligt att inte införa en kvantitativ begränsning i detta skede. Minimiimportpriset och värdetullen enligt skäl 169 bör därför gälla från den dag då denna förordning träder i kraft.

(173) Om den mängd – som kommissionen fastställer på grundval av uppgifter som samlats in enligt artikel 14.6 i grundförordningen – som övergår till fri omsättning under ett visst kalenderår, eller under den återstående delen av 2006 beräknat proportionellt med tiden, avsevärt överskrider de 700 000 ton som motsvarar den normala mängden så som framgår av skäl 169, bör dock kommissionen, av de skäl som avses i det skälet och med hänvisning till de särskilda omständigheter som beskrivs i skäl 163, förelägga rådet ett förslag om införande av värdetullen på alla produkter som omfattas av produktdefinitionen enligt denna undersökning.

(174) För att säkerställa att minimiimportpriset respekteras bör importörerna göras uppmärksamma på att om det till följd av en kontroll efter import konstateras att i) det nettopris fritt gemenskapens gräns (dvs. före tull och kostnader som uppstår efter importen, t.ex. transport-, hanterings- och lastningskostnader) som den första oberoende kunden i gemenskapen faktiskt har betalat (priset efter import) är lägre än det nettopris fritt gemenskapens gräns, före tull, som framgår av tulldeklarationen, och ii) priset efter import är lägre än minimiimportpriset, skall värdetullen tillämpas retroaktivt på de berörda importtransaktionerna. Tullmyndigheterna bör omedelbart underrätta kommissionen om det finns tecken som tyder på felaktiga deklarationer.

(175) I samband med detta hänvisas det till rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen [1], bl.a. till artikel 78, där det anges att tullmyndigheterna får kontrollera de kommersiella dokument och data som avser import- eller exportförfarandena för varorna i fråga eller de efterföljande kommersiella förfaranden som berör varorna. Denna kontroll får genomföras hos deklaranten och hos varje annan person som av yrkesmässiga skäl är direkt eller indirekt inblandad i nämnda förfaranden samt hos varje annan person som innehar nämnda dokument och data i affärssyfte.

[1] EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 (EUT L 117, 4.5.2005, s. 13).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av kaliumklorid enligt KN-nummer 3104 20 10, 3104 20 50, 3104 20 90 och särskilda blandningar (dvs. kaliumklorid med tillsats av andra gödningsämnen, innehållande minst 35 viktprocent men högst 62 viktprocent kalium, räknat som K_2O, beräknat på vattenfri torrsubstans) enligt KN-nummer ex 3105 20 10 (Taric-nummer 3105 20 10 10 och 3105 20 10 20), ex 3105 20 90 (Taric-nummer 3105 20 90 10 och 3105 20 90 20), ex 3105 60 90 (Taric-nummer 3105 60 90 10 och 3105 60 90 20), ex 3105 90 91 (Taric-nummer 3105 90 91 10 och 3105 90 91 20), ex 3105 90 99 (Taric-nummer 3105 90 99 10 och 3105 90 99 20), med ursprung i Vitryssland och Ryssland.

Artikel 2

1. Den antidumpningstullsats som skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för den produkt som avses i artikel 1 med ursprung i Vitryssland skall vara 27, 5 %. Den skall tillämpas på följande villkor:

a) Tullen skall tas ut på produkter enligt KN-nummer 3104 20 50 och 3104 20 90 (Taric-tilläggsnummer A999) utom om

— produktens nettopris fritt gemenskapens gräns, före tull, är detsamma som eller högre än det minimiimportpris som anges i bilaga I,

och

— den totala importerade mängden av de produkter som anges i bilaga I och som övergått till fri omsättning sammanlagt inte uppgår till 700 000 ton per kalenderår.

Kommissionen skall så snart som möjligt i en förordning fastställa hur förvaltningssystemet skall genomföras för denna kvantitativa begränsning.

b) Tullen skall tas ut på produkter enligt KN-nummer 3104 20 10, ex 3105 20 10 (Taric-nummer 3105 20 10 10 och 3105 20 10 20), ex 3105 20 90 (Taric-nummer 3105 20 90 10 och 3105 20 90 20), ex 3105 60 90 (Taric-nummer 3105 60 90 10 och 3105 60 90 20), ex 3105 90 91 (Taric-nummer 3105 90 91 10 och 3105 90 91 20), ex 3105 90 99 (Taric-nummer 3105 90 99 10 och 3105 90 99 20).

2. Genom avvikelse från vad som sägs i artikel 2.1 och fram till dess att den kommissionsförordning som avses i punkt 1 träder i kraft, skall tullen tillämpas på följande sätt:

a) Tullen skall tas ut på produkter enligt KN-nummer 3104 20 50 och 3104 20 90 (Taric-tilläggsnummer A999), utom om produktens nettopris fritt gemenskapens gräns, före tull, är detsamma som eller högre än det minimiimportpris som anges i bilaga I.

b) Tullen skall tas ut på produkter enligt KN-nummer 3104 20 10, ex 3105 20 10 (Taric-nummer 3105 20 10 10 och 3105 20 10 20), ex 3105 20 90 (Taric-nummer 3105 20 90 10 och 3105 20 90 20), ex 3105 60 90 (Taric-nummer 3105 60 90 10 och 3105 60 90 20), ex 3105 90 91 (Taric-nummer 3105 90 91 10 och 3105 90 91 20), ex 3105 90 99 (Taric-nummer 3105 90 99 10 och 3105 90 99 20).

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 3

1. Följande slutgiltiga antidumpningstullsats skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för den produkt som avses i artikel 1 med ursprung i Ryska federationen och som tillverkas av nedanstående företag:

Land	Företag	Tullsats	Taric-tilläggsnummer
Ryssland	JSC Silvinit, Solikamsk	23,0 %	A665
	JSC Uralkali, Berezniki	12,3 %	A666

2. Den antidumpningstullsats som skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för den produkt som avses i artikel 1 med ursprung i Ryska federationen och som tillverkas av andra företag än de som anges i punkt 1 (Taric-tilläggsnummer A999) skall motsvara det fasta belopp i euro per ton KCl som anges nedan efter kategori och kvalitet (kaliumklorid i standardform skall förstås som kaliumklorid i pulverform):

Kaliumklorid utan tillsats av andra gödningsämnen

Kategori	Innehållande högst 40 viktprocent kalium, räknat som K_2O, beräknat på vattenfritorrsubstans		Innehållande mer än 40 viktprocent men högst 62 viktprocent kalium, räknat som K_2O, beräknat på vattenfri torrsubstans		Innehållande mer än 62 viktprocent kalium, räknat som K_2O, beräknat på vattenfri torrsubstans
Kvalitet	Standard	Annan än standard (vilket bl.a. inbegriper granulat)	Standard	Annan än standard (vilket bl.a. inbegriper granulat)	
Taric-nummer	3104 20 10 10	3104 20 10 90	3104 20 50 10	3104 20 50 90	3104 20 90 00
Fast belopp (euro/ton)	19,61	26,01	29,65	39,33	40,63

Kaliumklorid med tillsats av andra gödningsämnen i särskilda blandningar

	Innehållande minst 35 viktprocent men högst 40 viktprocent kalium, räknat som K_2O, beräknat på vattenfri torrsubstans	Innehållande mer än 40 viktprocent men högst 62 viktprocent kalium, räknat som K_2O, beräknat på vattenfri torrsubstans
Taric-nummer	3105 20 10 10, 3105 20 90 10, 3105 60 90 10, 3105 90 91 10, 3105 90 99 10	3105 20 10 20, 3105 20 90 20, 3105 60 90 20, 3105 90 91 20, 3105 90 99 20
Fast belopp (euro/ton)	26,01	39,33

3. Trots vad som sägs i artikel 1 får den slutgiltiga antidumpningstullen inte tillämpas på import som övergår till fri omsättning i enlighet med artikel 4.

4. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 4

1. Importprodukter som deklarerats för övergång till fri omsättning skall vara befriade från de antidumpningstullar som införs genom artikel 1, förutsatt att de har tillverkats av företag från vilka kommissionen har godtagit åtaganden och som namnges i beslut 2005/802/EG, i dess ändrade lydelse, och att de har importerats i enlighet med bestämmelserna i nämnda beslut.

2. Importprodukter enligt punkt 1 skall vara befriade från antidumpningstullarna förutsatt att

a) de varor som deklareras och anmäls för tullen exakt motsvarar den produkt som avses i artikel 1,

b) en faktura som innehåller åtminstone de uppgifter som anges i bilaga II visas upp för medlemsstaternas tullmyndigheter när deklarationen för övergång till fri omsättning inges, och

c) de varor som deklareras och anmäls för tullen exakt motsvarar beskrivningen på fakturan.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 juli 2006.

På rådets vägnar
E. HEINÄLUOMA
Ordförande

BILAGA I

Taric-nummer	Minimiimportpris i euro per ton, cif (gemenskapshamn) (*), netto, fritt gemenskapens gräns, före tull, för varor som transporterats till sjöss via hamnar i tredjeland	Minimiimportpris i euro per ton, daf (*), netto, fritt gemenskapens gräns, före tull, för varor som transporterats på land
3104 20 50 10	114.3 (Taric-tilläggsnummer A747)	102.4 (Taric-tilläggsnummer A748)
3104 20 50 90	125.8 (Taric-tilläggsnummer A749)	113.0 (Taric-tilläggsnummer A750)
3104 20 90 00	124.1 (Taric-tilläggsnummer A751)	110.3 (Taric-tilläggsnummer A752)

(*) Enligt Incoterms 2000.

BILAGA II

Följande uppgifter skall anges i den faktura som åtföljer företagets försäljning till gemenskapen av kaliumklorid som omfattas av ett åtagande:

1. Rubriken ”FAKTURA FÖR VAROR SOM OMFATTAS AV ETT ÅTAGANDE”.

2. Namnet på det företag som nämns i artikel 1 i beslut 2005/802/EG och som utfärdat fakturan.

3. Fakturanummer.

4. Dag för utfärdandet av fakturan.

5. Det Taric-tilläggsnummer enligt vilket de fakturerade varorna skall tullklareras vid gemenskapens gräns.

6. En exakt beskrivning av varorna, med bl.a. följande uppgifter:

   — Det produktkodnummer (PCN) som använts i samband med undersökningen och åtagandet (t.ex. PCN 1, PCN 2 osv.).

   — En beskrivning i klartext av den vara som avses med respektive produktkodnummer.

   — Företagets produktkodnummer (CPC) (i tillämpliga fall).

   — KN-nummer.

   — Kvantitet (i ton).

7. Beskrivning av försäljningsvillkoren, med bl.a. följande uppgifter:

   — Priset per ton.

   — Betalningsvillkoren.

   — Leveransvillkoren.

   — Alla rabatter och avdrag.

8. Namnet på det företag som agerar som importör i gemenskapen och till vilket företaget direkt utfärdar den faktura som åtföljer de varor som omfattas av ett åtagande.

9. Namnet på den anställde vid företaget som har utfärdat fakturan samt följande undertecknade försäkran:

   ”Jag intygar härmed att försäljningen för direkt export till Europeiska gemenskapen av de varor som avses i denna faktura omfattas av och sker enligt villkoren i det åtagande som gjorts av . . . . . [företaget] och som godtagits av Europeiska kommissionen genom beslut 2005/802/EG. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.”